

РЕШЕНИЕ

№ 38046

гр. София, 02.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **9916** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, вр. чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл.

Образувано е по жалба на Т. Ц. Р. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. С. Р. от Софийска адвокатска колегия, вписана с личен номер [ЕГН] в единния адвокатски регистър, с адрес на упражняване на дейността: [населено място] - 1000, [улица] 10, ет. 2, ап. 8, срещу Заповед № ЧР-П-57 от 27.08.2025 г. на министъра на икономиката и индустрията.

В жалбата се твърди ,че със заповед № ЧР-П-57 от 27.08.2025 г. на министъра на икономиката и индустрията на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл във връзка с § 31 и § 33 от Заключителни разпоредби към Постановление № 148 на МС от 01.08.2025 г. за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (ДВ, бр. 64 от 05.08.2025г.) и утвърдено длъжностното разписание на Министерството на икономиката и индустрията, съгласно т. 1 от Заповед № РД-16- 280/25.08.2025 г., в сила от 1 септември 2025 г., органът по назначаване е прекратил служебното правоотношение на жалбоподателката за длъжността „главен експерт” с придобит V старши ранг, дирекция „Човешки ресурси и организационно развитие”, считано от 01.09.2025 г. Служебното правоотношение е прекратено поради съкращаване на длъжността,като процесната заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.Твърди се ,че макар и в процесната заповед да е цитирана заповед за утвърждаване на длъжностно разписание не става ясно от кой орган същата е издадена, както и каква е релевантността ѝ към длъжността, която жалбоподателката е заемала.Сочи се още,че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена и при липса на материално-правните

основания за това. В случая не е налице съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, тъй като заеманата от жалбоподателката длъжност не е премахната, нито пък е преустановена дейността ѝ. Счита, че административният орган е нарушил изискването на принципа на съразмерността, съдържащ се в чл. 6 от АПК. В този контекст прекратяването на служебното правоотношение не съответства и на целта на закона, като е извършено от административния орган при превратно упражняване на власт. Моли да се отмени процесната заповед.

В открито съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. Р.. Претендират се разноси по делото и депозира писмени бележки.

Ответникът-Министърът на икономиката, инвестициите и индустрията, редовно призован не се явява, представлява се от Г.Г. - главен юрисконсулт. Претендират се разноси по делото и депозира писмени бележки.

Административен съд София – град, след като се запозна с доводите и възраженията на страните, както и със събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че Т. Р. има придобито висше образование степен „бакалавър“ по специалността „Туризъм“ от 2011 г. Същата е служител в министерството от 01.09.2006 г., като до 17.02.2025 г. е заемала длъжностите „главен специалист“, „старши експерт“ и „главен експерт“ в дирекция „Финанси и управление на собствеността“. В дирекция ЧРОР е преназначена със заповед на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, считано от 17.02.2025 г. на длъжността „главен експерт“

По повод ПМС на Министерски съвет на Р.България. На основание чл. 12, т. 1, във връзка с чл. 13 от Устройствения правилник на МИИ, главният секретар е депозирал доклад до Министъра на министъра на икономиката, инвестициите и индустрията с рег. № 93-00-1369 от 15.08.2025 г., с който е предложил изменение на длъжностните структури на посочените дирекции, в изпълнение на ПМС № 148/01.08.2025 г. за изменение и допълнение на УП на МП.

Със Заповед № РД-16-280 от 25.08.2025 г., считано от 1 септември 2025 г., министърът на икономиката и индустрията е утвърдил ново длъжностно разписание, като е действал в своята специфична компетентност на орган по назначаването и упражнил своята оперативна самостоятелност. Видно от приложеното поименното разписание на длъжностите в дирекция ЧРОР, действащо преди прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателка, в сила от 1 септември 2025 г., в дирекцията са предвидени общо 9 щ. бр., от които 6 щ. бр. за длъжността „главен експерт“, а съгласно длъжностното разписание на дирекция ЧРОР, в сила от 1 септември 2025 г. длъжностите „главен експерт“ са намалени от 6 щ. бр. на 5 щ. бр.

В резултат на така осъщественото изменение в длъжностното разписание е издадена оспорената заповед № ЧР-П-57 от 27.08.2025 г. на министъра на икономиката и индустрията на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателката на 29.08.2025 г., а жалбата срещу нея е

подадена на 11.09.2025 г./л.7/

По делото е представена в цялост административната преписка от ответника, включително и поименното щатно разписание на Министерството на индустрията, преди и след издаване на заповедта. Представените доказателства са приети с протоколни определения на съдът от 19.05.2026г. и 15.09.2026г.

Допусната е СТЕ по делото, по искане на процесуалният представител на жалбоподателката. Същата не е оспорена от страните. Съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в преклузивния срок за обжалване на годен за оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита.

По правото :

За преценка материалната законосъобразност на оспорената заповед, издадена на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, следва да се даде отговор на въпроса съкратена ли е заеманата от жалбоподателката длъжност.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. За да е налице реално съкращаване на длъжността, е необходимо заеманата длъжност да е премахната като нормативно определена позиция в утвърденото длъжностно разписание на съответната администрация и същата да не е запазена като система от функции, задължения и изисквания, включително и под друго наименование.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА) и според тази дефиниция „длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

За да се приеме, че длъжността е съкратена по смисъла на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тя вече не съществува в длъжностното разписание на съответната администрация като нормативно определена позиция, както и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, или при запазването ѝ като такава – да се изпълнява от по-малък брой служители.

Установяването на тези обстоятелства изисква да се направи съпоставка между длъжностното разписание, действащо към датата на прекратяване на служебното правоотношение и предходното действащо такова.

Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като

орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

С определението за насрочване от 27.10.2025г. съдът разпределил доказателствената тежест между страните, като ответника е окомплектовал в цялост административната преписка и е изразил становище по оспорването.

Спорът между страните е изцяло материално-правен относно наличието на реално съкращаване на длъжността.

Съдът констатира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Министъра на икономиката и индустрията, който по отношение на жалбоподателката се явява орган по назначаване. Съгласно чл. 42, ал. 5 от Закона за администрацията (ЗАДм), Министърът е орган по назначаването на държавните служители в министерството. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./л.113/

Длъжностите в конкретното министерство се определят с длъжностното разписание, което се утвърждава от органа по назначаването на съответната администрация (чл. 2, ал. 3 от ЗДСл). НПКДА предвижда ръководителят на администрацията да утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1, към чл. 11, ал. 1 от НПКДА. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията и техния брой по вид и степени, при спазване Класификатора на длъжностите в администрацията, разпоредбите на НПКДА и специфичните изисквания, определени с нормативен акт. Въз основа на утвърденото длъжностно разписание, актовете за назначаване/преназначаване на държавните служители, сключените трудови договори и допълнителните споразумения към тях се изготвя поименно разписание на длъжностите по образец съгласно приложение № 2, към чл. 11, ал. 3 от НПКДА.

Съгласно НПКДА, промени в длъжностното разписание се предлагат само с писмен мотивиран доклад. Длъжностите могат да се трансформират в други длъжности чрез изменение на длъжностното разписание, при обоснована необходимост, свързана с наличието на едно или повече от следните условия: 1. адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено; 2. по-добро изпълнение на целите на административната структура или звено; 3. промяна в организацията и/или в обема на работа. (чл. 14, ал. 2 от Наредбата). Критериите по ал. 2 се прилагат и при трансформиране на заети длъжности в по-високо длъжностно ниво. (чл. 14, ал. 3 от Наредбата).

В тази връзка изменението на длъжностното разписание в Министерството на индустрията, трябва да бъде преценено от гледна точка на вътрешните правила и НПКДА. Съгласно чл. 16, ал. 2 от Вътрешните правила за управление и развитие на човешките ресурси в Министерството на икономиката и индустрията (ВПУРЧР в МИИ), ново длъжностно разписание се изготвя и утвърждава от министъра на икономиката и индустрията в началото на всяка календарна година; при направени структурни промени, произтичащи от изменение на Устройствения правилник на МИИ или при съществени вътрешно-организационни промени и при промени в нормативната база, налагащи това. Безспорно това е наложено по повод ПМС, като с § 31 от Заключителните разпоредби на ПМС № 148 от 01.08.2025 г. за изменение и допълнение на

Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, общата щатна численост на МИИ се намалява от 395 на 392 щ. бр.

Съдът констатира ,че на основание чл. 12, т. 1, във връзка с чл. 13 от Устройствения правилник на МИИ, главният секретар е депозирал доклад рег. № 93-00-1369 от 15.08.2025 г., с който е предложил изменение на длъжностните структури на посочените дирекции, в изпълнение на ПМС № 148/01.08.2025г. за изменение и допълнение на УП на МП,като съдът приема че е спазена НПКДА./посочена по горе в решението/

По повод доклада със Заповед №РД-16-280 от 25.08.2025г., считано от 1 септември 2025г., министърът на икономиката и индустрията е утвърдил ново длъжностно разписание, като е действал в своята специфична компетентност на орган по назначаването и упражнил своята оперативна самостоятелност.С длъжностното разписание органът по назначаването определя организационно-управленската и длъжностната структура на административните звена и определя броя и вида на длъжностите, чрез които да се осигурят неговите функции, права и отговорности съгласно отрасловата му компетентност.С цитираната заповед, влязла в законна сила, министърът на икономиката и индустрията е гарантирал изпълнението на нормативния акт т.е. неоснователни са изложените в жалбата и писмените бележки аргументи ,че процесната заповед е издадена при допуснати процесуални нарушения.Видно е ,че изцяло е била спазена процедурата от органа по назначаване ,като самото съкращаване е съобразено с ПМС на МС посочено по горе.

От представени доказателства по делото се установява,че е намалена числеността на дирекция „Европейски въпроси и законодателство на ЕС за стоки и услуги" от 28 на 27 щ. бр., на дирекция „Икономическа политика" от 23 на 22 щ. бр. и на дирекция „Човешки ресурси и организационно развитие" (ЧРОР) от 9 на 8 щ. бр.

От поименното разписание на длъжностите в дирекция ЧРОР, действащо преди прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката,в сила от 1 септември 2025г.,в дирекцията са предвидени общо 9 щ. бр., от които 6 щ. бр. за длъжността „главен експерт", а съгласно длъжностното разписание на дирекция ЧРОР, в сила от 1 септември 2025г. длъжностите „главен експерт" са намалени от 6 щ. бр. на 5 щ. бр.Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание и намалената численост на дирекция ЧРОР, в сила от 01.09.2025 г., министърът на икономиката и индустрията е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на г-жа Р.. Реализираната промяна в длъжностната структура на дирекция ЧРОР е довела до съкращаването на длъжността на жалбоподателката, като това не е резултат от премахването ѝ като нормативно определена позиция в цялата дирекция, а от намаляване на броя на служителите,ангажирани с нейното изпълнение.За министъра не съществува задължение да осъществи подбор. За него не е установено и правно задължение да предложи друга вакантна длъжност на служителя, който е освободен в резултат на промяна на длъжностното разписание,като същият прави структурни промени в броя на отделите, така и да взема решения във връзка с персоналия състав на човешките ресурси в Министерството.Органът по назначаването също има право на необвързана от законовите изисквания преценка за това кои от лицата, изпълняващи длъжности от предвидените за съкращаване, да бъдат освободени, освен ако не е обявил предварителни критерии за подбор, каквито в конкретния случай не се установяват.

Въз основа на това определение в съдебната практика трайно е утвърдено разбирането, че за да е съкратена една длъжност по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл трябва да се установи, че тази длъжност е премахната като нормативно установена позиция и система от функции или е намален броят на служителите, които са ангажирани с нейното изпълнение. Налице е реално съкращаване на длъжността „главен експерт“ в дирекция ЧРОР, като посоченото правно основание е такова, при което органът не е длъжен да посочи защо се съкращава длъжността, заемана от конкретния държавен служител, както и не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращението. В този контекст не е налице и нарушаване на принципа за съразмерност по [чл. 6 от АПК](#), както и несъответствие с целта на закона. Установените фактически и правни обстоятелства по делото не показват превратно упражняване на дискреционна власт от административния орган, подчинено на нелегитимна цел при съкращаване на длъжността на служителката. Също следва да бъде отбелязано, че липсата на компетентност за съда да контролира по същество преценката на административния орган, извършена на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, не изключва по принцип възможността за осъществяване на контрол върху законосъобразното упражняване на правомощията на органа, предоставени в условията на оперативна самостоятелност – арг. в чл. 169 от АПК. Проверката за законосъобразност на административния акт, освен преценка дали органът не е нарушил съответните законови правила, включва задължително и отговор на въпроса дали органът не е упражнил превратно предоставените му по закон правомощия, в резултат на което взетото от него решение да противоречи на целта на закона. В случая са налице доказателства, че съкращаването, извършено чрез премахване на щатна бройка за длъжност „главен експерт“ е насочено към оптимизиране на работата на съответната администрация и има за цел служебните дейности, функции и задължения да се изпълняват от по-малък брой служители. Съдебният контрол се проявява най-вече като контрол върху външните ограничения и законовата основа на извършените административни действия. Оперативната самостоятелност се определя като възможност да се избира измежду няколко решения, всяко от които е в еднаква степен законосъобразно и в различна – целесъобразно, следва да се посочи, че няма критерии **справедливост**/както е посочено в писмените бележки/. Безспорно от справки по делото се установява, че жалбоподателката е с голям опит в администрацията /така като се твърди в жалбата/, но от съвкупния анализ на представените по делото доказателства не се установи обстоятелството, че промяната в длъжностното разписание в Министерството на индустрията е продиктувано единствено от желанието да се прекрати служебното правоотношение на жалбоподателката Р. Следва да се посочи, че съдът не може да упражнява съдебен контрол върху кадровия подбор в Министерството на индустрията./както е посочено на лист 11 от жалбата/Посоченото обстоятелство обаче е индиция, че в конкретния случай не се касае за фиктивно закриване на щат. Обективно е налице доказателство, че промените в длъжностното разписание на Министерството са съобразени с ПМС. За органа по назначаване няма правно задължение да предложи на жалбоподателката преназначаване на друга длъжност в Министерството. От доказателства по делото е видно, че органът по назначаване не е обявил предварително правила за подбор. Тези правила биха обвързали органа по назначаване, ако са били предварително утвърдени и обявени. Съгласно разпоредбата на чл. 13 от АПК, административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята

оперативна самостоятелност по прилагането на закона и постигане на целите му. Ако такива правила обаче не са утвърдени и обявени, органът по назначаване няма как да ги следва т.е. няма задължение да запазва така както е посочено в жалбата примерно служители с по голям професионален опит като жалбоподателката. Относно приетата съдебно-техническа експертиза, се установява, че служителя в дирекция „Човешки ресурси и организационно развитие“ З. М. - К. за периода от 27.08.2023г. до 27.08.2025 г. с изключение на заявленията за отпуск, е съгласувала всички документи с директора на дирекция „Информационно и комуникационно осигуряване и управление при кризисни ситуации“. Съдът следва да посочи, че изпълнението на функции в друга дирекция на министерството се извършва със **заповед на органа по назначаването (Министъра или оправомощено от него лице)** тези обстоятелства не са изследвани в детайли в това производство, но същите са и неотнормими т.к. може това изпълнение да е на различни правни основания. З.К. може да изпълнявала функции в друга дирекция със заповед за вътрешно съвместителство (чл. 16 от ЗДСл), заповед за вътрешно заместване (чл. 84 от ЗДСл), заповед за временно преместване по служебна необходимост (чл. 82, ал. 4 от ЗДСл). Много често в министерствата изпълнението на специфични функции (законопроекти, стратегии или софтуерни спецификации и др.) в полза на друга дирекция се „командирова“ служител на посочените по-горе основания и това става чрез включването на служителя в работна група със **заповед на министъра** на основание Устройствения правилник на съответното министерство, но тези обстоятелства не са отнормими към предмета на настоящият съдебен спор.

С оглед изложените съображения съдът намира, че оспорената Заповед №ЧР-П-57 от 27.08.2025г. на министъра на икономиката и индустрията е законосъобразна, а жалбата неоснователна.

По отношение на разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски. С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 102.26 евро, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от [АПК](#), Административен съд София–град, 34 - ти състав, I –отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Ц. Р. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЧР-П-57 от 27.08.2025 г. на министъра на

икономиката и индустрията, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на длъжността „главен експерт“ с придобит V старши ранг, дирекция „Човешки ресурси и организационно развитие“, считано от 01.09.2025г.

ОСЪЖДА Т. Ц. Р. с [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Министерство на икономиката, инвестициите и индустрията, разноси по делото сумата от 102.26 евро, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: